

GOOGLE – du er min medicin!

Annika Lillelund Fauli finder lindring i andre papmødres erfaringer.

Jeg har lige googlet ordet papmor, og 19.600 hits mødte mig! Okay, der er noget at klikke sig igennem. Men det er nu egentlig meget rart, for så er der nok også andre, der sidder med et eller andet bøv. Jeg googler ALT. Altså virkelig. ALT. Når min datter har knopper på kinden, når mit brød ikke vil hæve, når juleanden skal steges, når jeg har problemer i mit parforhold eller som her, hvor jeg bare har brug for at læse lidt om andre papmødre i samme båd som mig. Jeg googler alt, alt, alt, og jeg helmer ikke, før jeg har fundet et svar. Jeg googler personer, jeg møder, arbejdspladser, jeg gerne vil arbejde for, især opskrifter, og så i perioder læser jeg rigtigt meget om sammenbragte familier og om andre papmødre.

Det er selvfølgelig altid, når jeg synes, at noget ikke rigtigt kører på skinner. Og jeg kan godt afsløre, at det typisk er efter lange ferier, hvor vi har gået op og ned ad hinanden i mange dage i træk. Så får jeg en voldsom trang til at læse, hvordan andre kommer igennem de her dage, hvor der er masser af forventninger til, at der skal ske noget ganske særligt, og samtidig et sløvsind, som lægger sig som en dyne over hele familien. Og det sløvsind har jeg

så evindeligt svært ved at håndtere. Jeg får klaustrofobi og har bare brug for at komme ud eller læse om, hvordan andre kommer igennem ferieperioderne – papfamilier som almindelige familier.

Min søster er min evige kilde til et realitetstjek i "almindelige familier". Hun lever et dejligt og helt almindeligt familieliv med mand og tre børn, og hun er ikke bleg

"Jeg finder mig selv svælgende i de værste og mest uhyggelige historier om sammenbragte familier"

for at fortælle mig, når hun er ved at blive vanvittig over at have børnene hængende 24/7 i mange dage i træk. Og jeg er hende evigt taknemmelig for, at hun fortæller mig om det – for hvis rigtige forældre kan få nok af deres egne børn, så er det måske også o.k., at jeg kan få nok af de lange dage med papbørn? Men det er så forbudt at sige.

På trods af dette kernefamilie-realitetstjek, så har jeg stadig et – måske sygt – behov for at læse om andre papmødres tanker, for

det er så svært at sidde med nogle gange, og selvom min mand er meget rummelig og helt ekstremt forstående, så kan det være svært at tale med ham om det. Og jeg kan høre, at det lyder ret ondskabsfuldt, men jeg finder mig selv svælgende i de værste og mest uhyggelige historier om sammenbragte familier. Historier, hvor alt er ved at gå op i limningen, og hvorfor? Fordi det lindrer – ligesom en halspastil ved ondt i halsen. Det får mine problemer til at blive helt petitesseagtige, det er faktisk blevet ren og skær medicin for mig. Og så virker det hver gang, jeg får lagt en dæmper på min irritation og kan komme videre. Nogle gange får jeg det endda så dårligt over mine tanker, at jeg får et ekstra overskud til hans børn og tager et initiativ til hygge, som ellers havde ligget meget langt nede på min prioriteringsrække.

Så kære Google – tak, fordi du altid er til at regne med, tak, fordi du er min medicin, når alt synes sort, og selvfølgelig tak, til alle jer papmødre, som troligt deler jeres historier med os andre på nettet. Jeg sætter så meget pris på jeres ærlighed og lyst til at fortælle om alt det, der kan være så svært, og som andre i almindelige familier har svært ved at sætte sig ind i. ●

Anne Hermansen, 45 år, journalist, mor til to, bor i lejlighed nord for København.

Annika Lillelund Fauli, 33 år, skribent og tekstforfatter, gift, mor til snart to børn samt papmor for tre. Bor på Østerbro i København.

Louise Gade Sig, 28 år, journalist, bor i lejlighed på Frederiksberg med sin kæreste.

Maise Njor, 44 år, journalist og forfatter. Har tre døtre og en hund og bor i Ordrup.

**Bland dig!
Fortæl os, hvad du mener på
ALTFordamerne.
dk/klummen**